

Ons kenmerk 2008/32483

Maastricht

4 december 2008

VERZONDEN - 8 DEC. 2008

Besluit van Gedeputeerde Staten van Limburg

1 HET VERZOEK

Op 14 augustus 2008 is ingekomen een verzoek, gedateerd 13 augustus 2008, van C. Hermans – hierna te noemen Hermans - te Maasbree tot wijziging van vergunningvoorschrift L.2 als bedoeld in artikel 8.24, eerste lid van de Wet milieubeheer (Wm) ten behoeve van haar inrichting Mts. Hermans gelegen aan de Heeske 5 te Maasbree. Het verzoek is geregistreerd onder nummer 08/32483.

Het verzoek heeft betrekking op een wijziging van de vigerende Wm-revisievergunning van 26 juli 2006 (kenmerk 2004/15927), op een zodanig te wijze dat binnen de vergunde jaarcapaciteit van de (co)vergistinginstallatie 10.000 ton dierlijke mest en 10.000 ton co-substraten kan worden vergist.

2 VERGUNNINGENSITUATIE

Voor de inrichting van Hermans zijn de volgende vergunningen verleend:

1. revisievergunning van 26 juli 2006 kenmerk 2004/15927;
2. melding van 22 februari 2007 kenmerk 2007/4536.

081127-0026

Bezoekadres:
Limburglaan 10
NL-6229 GA Maastricht

Postbus 5700
NL-6202 MA Maastricht
postbus@prvlimburg.nl

Tel + 31 (0)43 389 99 99
Fax + 31 (0)43 361 80 99
www.limburg.nl

Bankrekening
Rabobank
13.25 75 728

De activiteiten vallen onder de categorieën 28.4 sub a onder 6 en 28.4 sub c onder 1, Bijlage 1, van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb) ten aanzien waarvan Gedeputeerde Staten van Limburg het bevoegd gezag zijn.

Binnen de inrichting van Hermans zijn de onderstaande activiteiten vergund:

1. Een veehouderij;
2. Een brijvoerkeuken;
3. Een mestverwerkinginstallatie voor het (co)vergisten van mest uit de eigen veehouderij, voerresten uit de eigen brijvoerkeuken, co-substraten uit de humane voeding- en genotmiddelenindustrie en geteelde landbouwproducten voor de productie van biogas;
4. Een WarmteKrachtKoppeling installatie (WKK-installatie) voor het verbranden van het geproduceerde biogas in een gasmotor ten behoeve van het opwekken van elektriciteit en warmte;
5. Een mobiele mestbewerkinginstallatie (decanteercentrifuge) voor het scheiden van het vergiste mengsel "digestaat" in een dunne- en dikke fractie.

3 BEOORDELING VAN HET VERZOEK

Vergunde situatie

In de aanvraag en de considerans van de vigerende revisievergunning is aangegeven dat in de (co)vergistinginstallatie op jaarbasis 5.300 ton mest (varkensmest afkomstig van de eigen inrichting) en 14.700 ton co-substraten worden vergist. Deze 14.700 ton co-substraten bestaan voor 100 ton uit voerresten van de eigen brijvoerkeuken. De totale capaciteit van 20.000 ton zal worden omgezet in 1.600.000 m³ biogas. Het biogas wordt in de gasmotor van de WKK-installatie verbrand en levert ca. 3,3 10⁶ kWh elektriciteit en 6,0 10⁶ kWh thermische energie (warmte). De opgewekte elektriciteit wordt vervolgens als groene stroom teruggeleverd aan het elektriciteitsnet. De geproduceerde warmte wordt binnen de inrichting gebruikt om de vergistinginstallatie op temperatuur te houden, het verwarmen van de varkensstallen en de overige gebouwen en het hygiëniseren van de dikke fractie. In de decanteercentrifuge wordt het vergiste mengsel "digestaat" (20.000 ton/jaar) mechanisch gescheiden in 2.900 ton dikke fractie en 17.100 ton dunne fractie.

In de considerans van vigerende revisievergunning is de onderstaande tabel opgenomen met daarin aangegeven welke co-substraten binnen de inrichting van Hermans worden geaccepteerd:

Soorten co-substraten*	Opslag op enig tijdstip (ton)	Doorzet (ton/jaar)
1. Frites	120	7.000
2. Aardappelstoomschillen	450	
3. Hamino (tarwezetmeel)		
4. Optitar (tarwezetmeel)		
5. Tarwegist concentraat		
6. Beukaso (sojaproduct)		
7. Corn Cob Mix (CCM)		

8. Ruwvoermix	450	2.300
9. Snijmais	450	1.800
10. Bieten	400	800
11. Gras	450	1.800
12. Aardappelen	450	900
13. Voerresten eigen brijvoerkeuken	10	100
Totaal	3.280	14.700

* De onder 1 t/m 6 en 8 genoemde co-substraten zijn afkomstig uit de humane voeding- en genotmiddelenindustrie en de onder 7 en 9 t/m 12 genoemde co-substraten betreffen geteelde landbouwproducten

De onder 7 en 9 t/m 12 genoemde co-substraten betreffen geteelde landbouwproducten die voorkomen op de door het ministerie van Landbouw, Natuur en voedselkwaliteit (LNV) opgestelde positieve lijst mestvergisting (TRC 2004/4845). De Regeling waarin deze lijst is opgenomen is 16 juni 2004 voor het eerst gepubliceerd (Stcrt. nr. 112). In de considerans van de vigerende revisievergunning is aangegeven dat Hermans naast de onder 7 en 9 t/m 12 specifiek genoemde co-substraten alle in positieve lijst genoemde producten mag accepteren tot een maximale doorzet van 5.300 ton per jaar. Dit betekent concreet dat binnen de inrichting van Hermans de onderstaande landbouwproducten mogen worden geaccepteerd:

- Granen Gerst, haver, rogge, tarwe;
- Voedergewas gras, vers gras, weidegras, kuilgras, snijgras, kuilmaïs/maïssilage, Corn Cob Mix (CCM), voederbieten;
- Rooivruchten aardappelen, (suiker)bieten, bietenstaartjes/-puntjes, witlofpennen;
- Vlinderbloemigen erwten, lupinen, veldbonen;
- Energiegewas energiemais (5 meter hoog);
- Oliehoudende gewassen koolzaad, zonnebloempitten, olievlas;
- Overige vezelvlas, groente en fruit.

Veranderingen

Bij vergisting van minimaal 50% dierlijke mest met als nevenbestanddeel één of meer van de in de positieve lijst co-vergisting genoemde producten, mag het digestaat worden gebruikt als meststof met typeaanduiding 'co-vergiste mest'.

In het verzoek is door Hermans aangegeven dat om in aanmerking te komen voor een milieusubsidie, dit op basis van de Stimuleringsregeling Duurzame Energieproductie, het noodzakelijk is dat het vanuit de (co)vergistinginstallatie verkregen digestaat valt onder de typeaanduiding van 'co-vergiste mest'.

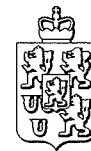
In de vigerende revisievergunning is vastgelegd dat in de (co)vergistinginstallatie per jaar 5.300 ton dierlijke mest (varkensmest afkomstig van de eigen inrichting) en 14.700 ton co-substraten wordt vergist. Daarnaast zijn in voorschrift L.2 eisen opgenomen voor wat betreft de maximale opslaghoeveelheid en bewerkingscapaciteit van buiten de inrichting van Hermans afkomstige afvalstoffen.

Dit betekent concreet dat op basis van de vergunde situatie het digestaat bestaat uit minder dan 50% dierlijke mest, waarmee niet kan worden voldaan aan de type-aanduiding van 'co-vergiste mest'. Om alsnog in aanmerking te kunnen komen voor een subsidie van SenterNovem verzoekt Hermans om de vigerende revisievergunning zodanig te wijzigen dat binnen de reeds vergunde jaarcapaciteit van de (co)vergistinginstallatie per jaar 10.000 ton dierlijke mest en 10.000 ton co-substraten kan worden vergist.

Daarnaast wordt door Hermans verzocht om alle onderstaande in de door het ministerie van LNV vastgestelde positieve lijst genoemde co-substraten, zoals opgenomen in de wijzigingen van de Meststoffenbeschikking die zijn gepubliceerd in de staatscourant nr. 43 van 1 maart 2007, nr. 137 van 18 juli 2006, nr. 86 van 4 mei 2005 en nr. 112 van 16 juni 2004, te mogen accepteren en vergisten.

Soorten co-substraten*	Opslag op enig tijdstip (ton)	Doorzet (ton/jaar)
a. Gerst, haver, rogge, tarwe, weidegras, kuilgras, snijmaïs, kuilmaïs/maïssilage, corn cob mix (CCM), voederbieten, aardappelen, (suiker)bieten, bietenstaartjes of –puntjes, witlofpennen, erwten, lupinen, veldbonen, energiemais (5 meter hoog), koolzaad, zonnebloempitten, olievlas, vezelvas, groente en fruit;		
b. ingedikt onteiwit aardappelvruchtwater dat is vrijgekomen bij de verwerking van aardappels tot zetmeel, vezels en eiwit (protomylasse);		
c. resten aardappelzetmeel die met een bezinker zijn afgescheiden uit het afvalwater dat is vrijgekomen bij de productie van aardappelzetmeel (primair aardappelzetmeelslib);		
d. restproduct dat is vrijgekomen na vergisting van tarwezetmeel ten behoeve van alcoholproductie (tarwegistconcentraat);		
e. vloeibaar product dat bestaat uit schillen die met stoom zijn verwijderd van vooraf gewassen aardappelen (aardappelstoomschillen);		
f. vloeibaar product dat bestaat uit schillen die met stoom zijn verwijderd van vooraf gewassen wortelen (wortelstoomschillen);		
g. ingedampt weekwater dat is verkregen bij de natte vermaling van maïs (amysteep);		
h. mengsel van uitgepakte frisdranken of uitgepakte licht-alcoholische dranken die afkomstig zijn van groothandel, detailhandel of frisdrankenproducenten en die wegens overschrijding van de houdbaarheidsdatum, verpakkingsfouten of verkeerde bewaring ongeschikt zijn geworden voor menselijke consumptie;		

Soorten co-substraten*	Opslag op enig tijdstip (ton)	Doorzet (ton/jaar)
i. restproduct dat met behulp van water en fysische processen al dan niet als ingedikte vloeibare reststroom is vrijgekomen bij de scheiding van tarwebloem in tarwezetmeel en tarwe-eiwit (gluten) die bestemd zijn voor de levensmiddelenindustrie (tarwezetmeel);		
j. mengsel van droge witte bonen of geweekte geblancheerde witte bonen die zijn vrijgekomen bij de productie van conserven en die ongeschikt zijn voor levensmiddelen (mengsel van witte bonen);		
k. restproduct dat in de vorm van tarweindampconcentraat als een suikerrijke deelstroom is vrijgekomen bij de bewerking van tarwebloem tot gluten, zemelen en zetmeel, bestemd voor levensmiddelenindustrie (tarweindampconcentraat);		
l. restproduct dat is vrijgekomen bij het mechanisch schillen van gewassen sinaasappelen ten behoeve van de productie van sinaasappelsap bestemd voor menselijke consumptie (schilresten van sinasappelen);		
m. uitgekakte vloeibare zuivelproducten of mengsels daarvan die afkomstig zijn van groothandel, detailhandel of zuivelfabrieken en die wegens overschrijding van de houdbaarheidsdatum, verpakkingsfouten of verkeerde bewaring ongeschikt zijn geworden voor menselijke consumptie (uitgekakte vloeibare zuivelproducten en mengsels daarvan);		
n. restproduct dat is vrijgekomen bij de fabrieksmatige bereiding van consumptieijs (ijsafval);		
o. uitgekakte voedingsmiddelen waarvan de uiterste verkoopdatum is overschreden en die afkomstig zijn van groothandel, detailhandel of voedingsmiddelenfabrieken (uitgekakte voedingsmiddelen); of		
p. vloeibaar restproduct dat is vrijgekomen bij de scheiding van lactose uit het permeaat dat is verkregen door ultrafiltratie van zoete kaaswei (delactosed permeate liquid);		
q. restproduct dat is vrijgekomen bij het ontslijmen van olie uitsluitend afkomstig uit zaden van koolzaad, sojabonen en zonnebloemen (emulsie van plantaardig vet en water);		

Soorten co-substraten*	Opslag op enig tijdstip (ton)	Doorzet (ton/jaar)
r. restproduct dat is vrijgekomen bij de scheiding(filtratie) van beslag- en aardappelresten uit de frituurolie, tijdens het voorbakken van patat frites in plantaardige olie (vetkruim);		
s. restproduct dat is vrijgekomen bij de verwerking van onthulde sojabonen tot sojadrinks (mengsel van okara en kookvocht); of		
t. restproduct dat is vrijgekomen bij de winning van biodiesel uit raapzaadolie door omestering met methanol en scheiding onder invloed van de zwaartekracht (glycerine).		
Totaal	3.280	10.000

Overwegingen

Onderstaand wordt separaat ingegaan op de relevante milieuaspecten:

Geluid (indirecte hinder)

Uit de beschrijving van de gewenste veranderingen blijkt dat de uitwisselen van de jaarcapaciteiten verder geen invloed heeft op de reeds vergunde totale capaciteit van de (co)vergistinginstallatie van 20.000 ton per jaar. Aangezien in de vergunde situatie alleen is uitgegaan van het vergisten van varkensmest afkomstig van het eigen bedrijf, zal in de nieuwe situatie naast 5.300 ton varkensmest van het eigen bedrijf ook 4.700 ton varkensmest van buiten de inrichting worden aangevoerd. Echter deze extra verkeersbewegingen van dierlijke mest worden volledig gecompenseerd door minder transporten van co-substraten.

Lucht

Buitenopslagen

Gelet op het feit dat alle opslagen zowel in pandig als in gesloten systemen plaatsvinden zullen zich geen stofemissies voordoen.

In de considerans van de vigerende revisievergunning is aangegeven dat de opslag van digestaat, ammoniumsulfaat, bijproducten, co-substraten, dunne fractie en dikke fractie plaatsvindt in afgesloten mestkelders, mestzakken (foliebassins), mengtank, weegtank, containers en silo's waardoor de uitstoot van ammoniak en geur minimaal zal zijn. De mengtank bevindt zich in de grond en is aan de bovenzijde half open, zodat de droge co-substraten kunnen worden toegevoegd. Gelet op de te verwaarlozen emissies van ammoniak en geur zijn de buitenopslagen bij de normering verder buiten beschouwing gelaten.

Aangezien het mestbassin gesloten en vloeistofdicht wordt uitgevoerd zijn de emissies van ammoniak en geur te verwaarlozen. Ten aanzien van het laden en lossen van de drijfmest is de uitstoot van ammoniak en geur ook te verwaarlozen. Immers middels een afleverslang wordt de tankwagen gekoppeld aan de afsluiter van de aanvoerleiding van het mestbassin, om vervolgens de drijfmest vanuit de tankwagen rechtstreeks over te pompen in het mestbassin.

Een uitwisseling van de jaarcapaciteiten voor dierlijke mest en co-substraten in de nieuwe situatie heeft verder geen invloed op de vergunde wijze van opslaan (milieuhygiënische voorzieningen), aangezien in de nieuwe situatie de maximaal vergunde opslagcapaciteit van 3.280 ton co-substraten niet zal veranderen. Daarnaast is in voorschrift L. 2 specifiek voor een aantal co-substraten vastgelegd, alléén voor die co-substraten die moeten worden aangemerkt als een afvalstof, een maximale opslaghoeveelheid van 570 ton en een maximale doorzet van 7.000 ton per jaar.

Door Hermans wordt wel verzocht om alle in de door het ministerie van LNV vastgestelde positieve lijst genoemde co-substraten, zoals opgenomen in de wijzigingen van de Meststoffenbeschikking 1977 die zijn gepubliceerd in de Staatscourant nr. 43 van 1 maart 2007, nr. 137 van 18 juli 2006, nr. 86 van 4 mei 2005 en nr. 112 van 16 juni 2004, te mogen accepteren en vergisten.

Aangezien op deze positieve lijst meer afvalstoffen voorkomen dan ten tijde van vaststelling van de revisievergunning hebben wij voorschrift L.2 zodanig gewijzigd dat deze afvalstoffen ook mogen worden geaccepteerd en be- en/of verwerkt. Echter deze uitbreiding van afvalstoffen heeft geen invloed op de vergunde wijze van opslaan, aangezien in de nieuwe situatie de maximaal vergunde opslagcapaciteit van 570 ton als afvalstof aangewezen co-substraten en maximale doorzet van 7.000 ton per jaar niet zal veranderen.

(co)vergistinginstallatie (incl. WKK-installatie)

Gelet op de te verwaarlozen emissies van geur is in de vergunde situatie de gasmotor van de WKK-installatie bij de normering voor geur verder buiten beschouwing gelaten. Alhoewel er in de nieuwe situatie t.o.v. de vergunde situatie een verandering optreedt in de samenstelling van het te vergisten mengsel, in de nieuwe situatie 50% dierlijke mest en 50% co-substraat, heeft deze verandering verder geen invloed op de emissie van geur. Immers het rendement voor geurverwijdering van de gasmotor bedraagt nog steeds 99%, waardoor de geuremissie van de in de uitlaat van de gasmotor aanwezige afgassen minimaal zal zijn en verder buiten beschouwing kan blijven.

Daarentegen is deze verandering in de samenstelling van het te vergisten mengsel, in de nieuwe situatie 50% dierlijke mest en 50% co-substraat, wel van invloed op de uitstoot van ammoniak.

AMMONIAK (NH₃)

Tijdens de vergisting van mest ontstaan er geringe hoeveelheden vluchtige stikstofhoudende verbindingen, zoals ammoniak. De tanks waarin de mest wordt opgeslagen en vergist vormen een gesloten systeem met de nageschakelde WKK-installatie. Zodoende zal het in het biogas aanwezige ammoniak in de gasmotor van de WKK-installatie worden verbrand en vrijwel volledig worden omgezet in stikstofoxiden. Gezien het feit dat de emissie van stikstofoxiden wordt geregeld in BEES B (rechtstreeks wekend) is het niet nodig een emissie-eis aan ammoniak te stellen in relatie tot de uitstoot van afgassen door de uitlaat van de gasmotor van de WKK-installatie.

Alhoewel de ammoniak vrijwel volledig wordt omgezet in stikstofoxiden is in het verzoek door Hermans toch een uitspraak gedaan over de uiteindelijk te verwachten emissieconcentratie ammoniak in de afgassen van de uitlaat van gasmotor van de WKK-installatie.

In considerans van de vigerende revisievergunning wordt verwezen naar de bijzondere regeling van de NeR (3.3/A1). In deze regeling was ten tijde van het verlenen van deze vergunning opgenomen dat de concentratie van ammoniak bij mestverwerkende inrichtingen niet meer mag bedragen dan 5 mg/m_0^3 . Echter inmiddels is deze concentratie-eis uit de bijzondere regeling geschrapt en moeten puntbronnen voldoen aan de algemene emissie-eis voor ammoniak zijnde 30 mg/m_0^3 .

In de nieuwe situatie zal in de (co)vergistinginstallatie op jaarbasis 10.000 ton varkensmest en 10.000 ton co-substraten worden vergist. Het in het biogas aanwezige ammoniak zal voornamelijk afkomstig zijn van de varkensmest. Uit de beschikbare literatuur voor varkensmest (Handboek Mest & Compost, behandelen, beoordelen en toepassen van J. Bokhorst en C. ter Berg, oktober 2001) blijkt dat de mest van vleesvarkens een organisch stikstofgehalte heeft van 3,0 kg per ton mest.

Op basis van jaarlijks 10.000 ton te verwerken mest is er in het te vergisten mengsel maximaal 30.000 kg organische stikstof aanwezig. Ervan uitgaande dat maximaal 10% van deze hoeveelheid organisch gebonden stikstof vrijkomt in de vorm van ammoniak, is dit 3.000 kg ammoniak per jaar. Daarbij rekening houdende met een verwijderingrendement voor ammoniak in de gasmotor van 99% (TNO: "Afgasbehandeling bij centrale mestopslag", ICM-rapport 1, 1993) en een debiet van $3.000 \text{ m}^3/\text{uur}$ (lucht/biogasmengsel) wordt er $1,14 \text{ mg NH}_3/\text{m}^3$ geëmitteerd. Dit betekent concreet dat de emissieconcentratie ammoniak in de afgassen van de uitlaat van de WKK ruim beneden de 30 mg/m_0^3 ligt.

4 TERINZAGELEGGING

Het ontwerpbesluit en de bijbehorend stukken hebben ter inzage gelegen van 25 september 2008 tot en met 5 november 2008. Er zijn zienswijzen ingekomen.

5 ZIENSWIJZEN EN OVERWEGINGEN TEN AANZIEN DAARVAN

Naar aanleiding van het ontwerpbesluit zijn zienswijzen ontvangen van:

- A. A.J.W. Driessen en D. Schouten te Maasbree middels brief van 31 oktober 2008, ingekomen 4 november 2008.

1. Algemeen

Het oprekken van de hoeveelheden vastgelegd in de vigerende milieuvergunning heeft geen ander doel dan een economische om een milieusubsidie te verkrijgen, daar waar nota bene ter plaatse de milieubelasting voor de omgeving door de uitstoot van ammoniak, fijn stof en uitstoot van voertuigen wordt vergroot.

Uit deze gang van zaken blijkt dat je eerst moet zorgen dat je een vergunning aangevraagd en krijgt om vervolgens te komen tot een uitbreiding ervan. Immers het komt ongeloofwaardig over dat nu pas wordt gezien dat er meer vergist moet worden om in aanmerking te komen voor een subsidie. En niet omdat hierdoor een milieuverbetering zal optreden, wat in feite toch de doelstelling zou moeten zijn van zowel de betrokkene als het provinciaal bestuur in het kader van de bescherming van burgers tegen negatieve milieueffecten.

Het geeft tevens aan dat de ontwikkeling van het bedrijf niet klaar is en dat in de toekomst vervolgaanvragen c.q. uitbreidingen te verwachten zijn. Daarmee past dit bedrijf niet in deze landelijke en landschappelijke aantrekkelijke maar ook kwetsbare omgeving, maar hoort thuis op een industrieterrein. In dit verband wordt verwezen en verzoekt men in te lassen het bij de rechtbank Roermond ingebrachte beroep tegen de uitbreiding van het bedrijf, waarbij hieronder korthedshalve wordt verwezen.

Overwegingen

Zoals aangegeven in de aanvraag en de considerans van het ontwerpbesluit heeft het verzoek betrekking op een zodanige wijziging van de vigerende revisievergunning van 26 juli 2006 (kenmerk 2004/15927) dat binnen de vergunde jaarcapaciteit van de (co)vergistinginstallatie 10.000 ton dierlijke mest en 10.000 ton co-substraten kan worden vergist. In huidige situatie heeft Hermans vergund een mestbe- en verwerkinginstallatie met een jaarcapaciteit van 5.300 ton dierlijke mest (varkensmest afkomstig van de eigen inrichting) en 14.700 ton co-substraten (totaal 20.000 ton per jaar).

Aangezien louter een verschuiving optreedt in de te verwerken hoeveelheden dierlijke mest en co-substraten, dit binnen de vergunde be- en verwerkingscapaciteit van 20.000 ton per jaar, zijn wij in tegenstelling tot de indieners van de zienswijzen van mening dat geen sprake is van het ongeoorloofd oprekken van hoeveelheden. Het is inderdaad wel zo dat deze verschuiving voor Hermans noodzakelijk is om in aanmerking te komen voor een milieusubsidie. Echter naar onze mening staat het Hermans vrij om vanuit welke reden dan ook een wijziging van de milieuvergunning aan te vragen, mits de met deze verandering samenhangende milieugevolgen niet strijdig zijn met de geldende wet- en regelgeving. Dat door Hermans wordt verzocht om de milieuvergunning te wijzigen i.v.m. het alsnog verkrijgen van een subsidie heeft naar onze mening dan ook niets te maken met het feit dat wij het economisch belang zwaarder zouden laten wegen dan het milieubelang.

In zowel de aanvraag als de afwegingen in de considerans zijn de met deze verandering samenhangende relevante milieuaspecten als zodanig beoordeeld en zijn waar nodig milieuvoorschriften opgenomen in de vergunning. Door de indieners van de zienswijzen wordt gezegd dat de milieubelasting als gevolg van de verandering zal toenemen. Zoals ook aangegeven in de considerans zijn wij van mening dat de relevante emissies, m.u.v. de emissie van ammoniak, niet zullen toenemen dan wel geen extra overlast zullen veroorzaken.

Zoals reeds eerder aangegeven heeft deze veranderingvergunning niets te maken met het vergroten van de jaarlijkse capaciteit van de mestbe- en verwerkinginstallatie, maar treed er louter een verschuiving op in de te verwerken hoeveelheden dierlijke mest en co-substraten. Door de indieners van zienswijzen wordt gezegd dat met deze verandering géén milieuverbetering wordt gerealiseerd, wat in feite de doelstelling zou moeten zijn ter bescherming van de burgers tegen deze negatieve milieu-effecten. In algemene zin kan worden gesteld dat aan een milieuvergunning die voorschriften zijn opgenomen, die nodig zijn om de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk – bij voorkeur bij de bron – te beperken en ongedaan te maken. Daarbij uitgaande dat binnen de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende beste beschikbare technieken (BBT) worden toegepast. Naar onze mening zijn in de vigerende milieuvergunning naar de toenmalige inzichten voldoende voorschriften opgenomen ter beperking van de nadelige gevolgen voor het milieu.

Bij het schrijven en uitwerken van de uitgangspunten in de aanvraag, afwegingen en voorschriften in de vigerende milieuvergunning(voorschriften) is ervan uitgegaan dat de overlast naar omgeving minimaal zou moeten zijn.

Zo is in de voorschriften o.a. opgenomen dat de opslag van (vergiste) mest, ammoniumsulfaat, bijproducten, natte co-substraten, vergist mengsel, dunne fractie en dikke fractie moet plaatsvinden in vloeistofdichte en afgesloten mestkelders, mestzakken (foliebassins), mengtank, weegtank, containers en silo's. De droge co-substraten worden los gestort in een sleufsilos en afgedekt met een zeil. Deze sleufsilos bevinden zich in een overkapte ruimte. Vanuit de bufferopslagen gaat de mest naar een mengtank om, voorafgaande aan de vergisting, te worden gemengd met de natte en droge co-substraten. Deze mengtank is aan de bovenzijde half open, zodat de droge co-substraten kunnen worden toegevoegd. De natte co-substraten worden vanuit de silo's rechtstreeks toegevoegd aan de mengtank. Vanuit deze mengtank wordt de vergistingsilos gevoed. Om het proces zo optimaal mogelijk te laten verlopen is het belangrijk dat het te vergisten mengsel (mest en co-substraten) regelmatig wordt ververst en middels mixers in de vergistingsilos wordt gehomogeniseerd. Dit betekent dat regelmatig een vers mengsel vanuit de mengtank wordt toegevoegd aan de vergistingsilos en dat een deel van het digestaat wordt afgevoerd naar een afgesloten mestkelder. Vanuit deze mestkelder wordt het digestaat afgevoerd naar de decanteercentrifuge. De ruimte waarin de centrifuge is opgesteld wordt afgezogen en is op de centrale afzuiging van de stallen van de kraamzeugen en gespeende biggen. Vervolgens wordt deze lucht gereinigd in een chemische luchtwasser.

Ook het vanuit een vrachtwagen overpompen van dierlijke mest en natte co-substraten in een afgesloten opslagvoorziening moet plaatsvinden met afgesloten vulleiding.

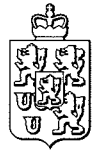

Daarnaast wordt het geproduceerde biogas opgevangen onder de kap van de vergistingsilo en afgevoerd naar de gasmotor van de WKK-installatie. Met name de componenten zwavelwaterstof (H_2S) en vluchtige vetzuren zijn verantwoordelijk voor geuremissies. Echter gedurende de verschillende vergistingstappen neemt het gehalte van deze componenten sterk af, waardoor vergiste mest minder geur veroorzaakt dan onvergiste mest. Daarnaast is de mestvergisting- en WKK-installatie een gesloten systeem en wordt het biogas uiteindelijk verbrand in een gasmotor. Uit het bovenstaande blijkt dat als gevolg van het vergistingproces en de verbranding van het biogas in de gasmotor van de WKK-installatie de relevante organische geurcomponenten grotendeels worden afgebroken. Het rendement voor geurverwijdering bij deze verbranding bedraagt ca. 99% (TNO: "Afgasbehandeling bij centrale mestopslag", ICM-rapport 1, 1993). Dit betekent concreet dat de geuremissie van de in de uitlaat van de gasmotor aanwezige afgassen te verwaarlozen zal zijn. In noodsituaties waarbij de opslagcapaciteit voor biogas volledig gevuld is, bij storing of onderhoud aan de WKK-installatie en wanneer de gasproductie hoger ligt dan de benutting wordt het biogas verbrand in een fakkelinstallatie.

Zoals bekend is op dit moment de (co)vergistinginstallatie al langere tijd buiten bedrijf. Het is wel zo dat ten tijde van het inwerking zijn van de installatie deze voor de nodige overlast in de omgeving heeft gezorgd. Deze overlast is opgeheven door het gegeven dat de installatie is stilgelegd. Het is wel zo dat wij Hermans niet kunnen verhinderen om de installatie op enig tijdstip weer op te starten, aangezien voor deze installatie een milieuvergunning is verleend.

Wij hebben Hermans wel uitdrukkelijk gewezen op het feit dat de aanvraag en de vigerende milieuvergunning(voorschriften) op een dusdanige wijze zijn uitgewerkt dat tijdens het inwerking zijn van de (co)vergistinginstallatie de overlast naar omgeving minimaal moet zijn. Daarnaast, rekeninghoudende met de nu ingebrachte zienswijzen en hetgeen is besproken tijdens een in het gemeentehuis van Maasbree op 3 juli 2008 gehouden overleg, hebben wij besloten de vigerende milieuvergunning van Hermans ambtshalve te wijzigen. De vergunning wordt zodanig gewijzigd dat de mestbe- en verwerkinginstallatie niet eerder mag worden opgestart dan nadat aanpassingen c.q. maatregelen aan de installatie zijn doorgevoerd, waarvan vaststaat dat deze een zodanig positief effect hebben dat bij het inwerking zijn van de installatie deze niet zal leiden tot onacceptabele overlast in de omgeving. In een door Infomil uitgegeven Handreiking (co)vergisting van mest (zie www.infomil.nl) is aangegeven dat daarbij gedacht kan worden aan het in pandig plaatsen van de mengtank en de daarbij afgezogen lucht vervolgens via een actief koolfilter of biofilter te reinigen of af te voeren naar de WKK-installatie. Dit betekent concreet dat wij parallel aan deze procedure een nieuwe procedure opstarten tot ambtshalve wijziging van de vigerende milieuvergunning.

In de zienswijzen wordt verder gewezen op het feit dat de ontwikkelingen van het bedrijf niet klaar zijn en dat in de toekomst meer aanvragen c.q. uitbreidingen te verwachten zijn. Het staat een vergunninghouder (lees Hermans) vrij om plannen te maken en vervolgens in overleg met het bevoegd gezag te bekijken hoe een en ander gerealiseerd kan worden. Het feit dat een bedrijf als Hermans niet zou thuishoren in het landelijke gebied betreft een ruimtelijk ordeningsaspect en is niet relevant voor het beoordelingskader van een Wet milieubeheervergunning.

Het bij de rechtbank Roermond ingebrachte beroep hebben wij bekeken. Als eerste valt op dat het beroep betrekking heeft op een door het college van B&W van de gemeente Maasbree verleende (vrijstelling) bouwvergunning. Vervolgens valt op dat een aantal van de ingebrachte beroepsgronden grotendeels overeenkomt met de nu ingebrachte zienswijzen, waardoor het naar onze mening niet noodzakelijk is om hier apart op in te gaan. De overige beroepsgronden hebben betrekking op ruimtelijke ordeningsaspecten en vallen daarmee buiten het beoordelingskader van deze Wet milieubeheervergunning.

2. Geluid

Het inwisselen c.q. verschuiven in de samenstelling van de te vergisten soorten stoffen leidt tot meer transportbewegingen. Immers het grote scala aan co-substraten geeft heel wat meer verkeersbewegingen dan in de oorspronkelijke situatie het geval zou zijn. Immers de mest komt in grote bulk binnen en de co-substraten op momenten dat het uitkomt.

Het is dan ook opvallend dat de stelling, in de laatste zin van pag. 6 "dat de extra verkeersbewegingen van de aanvoer van dierlijke mest volledig gecompenseerd worden door minder transporten van co-substraten", niet is c.q. wordt onderbouwd. Men wil deze stelling graag onderbouwd zien. De redenering lijkt logisch maar klopt niet, omdat extra verkeersbewegingen gegenereerd worden door de grote hoeveelheid van co-substraten die apart vervoerd zullen worden. Kortom welke verkeersbewegingen en hoeveel bewegingen vallen weg. Welke verkeersbewegingen komen hiervoor in de plaats en op welke momenten vinden de verkeersbewegingen plaats en wat is c.q. wordt de aanvoerroute naar de inrichting van Hermans (zie het beroepschrift bij de rechtbank te Roermond).

Overwegingen

In de vigerende revisievergunning is vastgelegd dat in de (co)vergistinginstallatie per jaar 5.300 ton dierlijke mest (varkensmest afkomstig van de eigen inrichting) en 14.700 ton co-substraten wordt vergist. Zoals aangegeven in de aanvraag en de considerans van het ontwerpbesluit heeft het verzoek betrekking op een wijziging van de vigerende Wm-revisievergunning van 26 juli 2006 (kenmerk 2004/15927), op een zodanig te wijze dat binnen de vergunde jaarcapaciteit van de (co)vergistinginstallatie 10.000 ton dierlijke mest en 10.000 ton co-substraten kan worden vergist.

Middels de nu voorliggende veranderingvergunning treed louter een verschuiving op in de te verwerken hoeveelheden dierlijke mest (+4.700 ton) en co-substraten (-4.700 ton) binnen de reeds vergunde verwerkingcapaciteit van 20.000 ton per jaar. Naar onze mening is het aannemelijk te veronderstellen dat de extra verkeersbewegingen als gevolg van de aanvoer van dierlijke mest worden gecompenseerd door een afname van het aantal transporten van co-substraten. Door de indieners van de zienswijzen wordt gezegd dat onze redentatie niet is onderbouwd en ook niet klopt, omdat extra verkeersbewegingen gegenereerd worden door de grote hoeveelheid co-substraten die apart aangevoerd zullen worden.

Uitgaande dat de co-substraten in bulk worden aangevoerd door vrachtwagens met een inhoud van ca. 30 ton komt dit neer op ca. 490 vrachtwagens per jaar (14.700 ton/ 30 ton per vrachtwagen). In het akoestisch rapport behorende bij de aanvraag van de vigerende revisievergunning is voor de aanvoer van co-substraten uitgegaan van 3 vrachtwagens in de dagperiode (6 bewegingen) en 1 vrachtwagen in de avondperiode (2 bewegingen). Dus bij 4 vrachtwagens per dag komt dat neer op een aanvoer van ca. 123 dagen per jaar (490 vrachtwagens per jaar/4 vrachtwagens per dag) en daarbij uitgaande van 52 weken per jaar wordt gedurende ca. 3 dagen per week co-substraten aangevoerd. De verschuiving in de te verwerken hoeveelheden dierlijke mest en co-substraten komt neer op een aanvoer van ca. 333 vrachtwagens co-substraat per jaar (10.000 ton/ 30 ton per vrachtwagen) en ca. 157 vrachtwagens dierlijke mest per jaar (4.700 ton/ 30 ton per vrachtwagen). In totaliteit gaat het dus nog steeds om ca. 490 vrachtwagens per jaar. Aangezien er verder niets veranderd in de aantallen vrachtwagens per etmaal wordt er gedurende ca. 123 dagen per jaar of 3 dagen per week co-substraat en dierlijke mest aangevoerd.

Geconcludeerd kan worden dat het aantal transportbewegingen t.b.v. de aanvoer van co-substraten juist zal afnemen en dat deze worden ingenomen door de aanvoer van dierlijke mest. Dit betekent concreet dat het aantal aangevraagde en vergunde transportbewegingen per etmaal c.q. week niet zal veranderen.

Daarnaast wordt door de indieners van de zienswijzen gevraagd wat de aanvoerroute is/ wordt naar de inrichting van Hermans. In de considerans van de vigerende revisievergunning is aangegeven dat het verkeer van en naar de inrichting van Hermans gebruik maakt van zowel de Provinciale weg N275 als het Heeske. In de aangevraagde en vergunde aanvoerroutes zal niets veranderen. Wel is het zo dat Hermans vrijwillig heeft besloten, dit na overleg met de gemeente en transporteurs, om het merendeel van de vrachtwagenbewegingen via de inrit aan de Provinciale weg te laten plaatsvinden.

Bij de berekening van de aantallen verkeersbewegingen van en naar de inrichting van Hermans, en de hiermee samenhangende berekening en beoordeling van de indirecte hinder bij de aan de toegangswegen gelegen woningen, is in de vigerende milieuvergunning uitgegaan van de bovenstaande maximale capaciteiten. Daarbij is in de considerans van de vigerende milieuvergunning aangegeven dat de dichtbijgelegen woningen zich bevinden aan de Provinciale weg en het Heeske. Daarbij is uit deze berekeningen gebleken dat de voorkeursgrenswaarde van 50 dB(A) bij de gevel van de dichtstbijzijnde woningen wordt gerespecteerd (Provinciale weg maximaal 39 dB(A) en het Heeske maximaal 37 dB(A)) en dat indirecte hinder derhalve geen belemmering vormt voor het verlenen van de milieuvergunning.

3. Lucht

Men geeft aan geen inzicht te hebben in welke verbeteringen Hermans heeft aangebracht om stankoverlast van de diverse stoffen te vermijden. Toen de installatie nog draaide waren er heel veel klachten en hadden de omwonenden hier veel last van (misselijkheid, hoofdpijn), waarover vaak is geklaagd. Aan de theoretische benadering van de luchtkwaliteit heeft men niets. Dit is rationaliseren naar een bepaalde gewenste situatie, wat gelet op de praktijk geen stand kan houden. Elke stof heeft zijn specifieke geur die gemengd een uiterst onaangename geur veroorzaken, waarvan wij niet weten welke gevolgen dit heeft.

Daarbij komt dat door de grote hoeveelheid verschillende co-substraten er steeds sprake moet zijn van relatief kleine opslagmogelijkheden, waarvan niets blijkt in de revisievergunning. Men verlangt een overzicht met daarop aangegeven op welke plaatsen, welke hoeveelheden van welke co-substraten worden opgeslagen. Zolang dat niet bekend is dit nergens uit blijkt, kan niet gesproken worden dat er niets veranderd zoals wordt aangenomen. Met name is het van belang zicht te hebben op de buitenopslagen en welke stoffen daar opgeslagen worden en in welke hoeveelheden en of sprake is van gemengde opslag van co-substraten en zo ja, van welke stoffen hier dan sprake is. In feite ontbreekt voor het kwetsbare gebied een milieueffectrapportage waaruit ook de fijn stof uitstoot zou moeten blijken.

Overwegingen

Aangaande de ingebrachte zienswijze over stankoverlast, welke maatregelen eventueel zijn genomen zie onze overwegingen onder het kopje "Algemeen".

Voor de omwonenden van Hermans is essentieel dat de milieuvergunning zodanig wordt gewijzigd dat de mestbe- en verwerkinginstallatie niet eerder mag worden opgestart dan nadat aanpassingen c.q. maatregelen aan de installatie zijn doorgevoerd, waarvan vaststaat dat deze een zodanig positief effect hebben dat bij het inwerking zijn van de installatie deze niet zal leiden tot onacceptabele overlast in de omgeving. Dit betekent concreet dat parallel aan deze procedure een nieuwe procedure opstarten tot ambtshalve wijziging van de vigerende milieuvergunning.

In de zienswijzen wordt gesteld dat door de grote hoeveelheden verschillende co-substraten er steeds sprake moet zijn van relatief kleine opslagen, terwijl dit niet blijkt uit de revisievergunning. Overeenkomstig deze milieuvergunning heeft Hermans inderdaad de mogelijkheid om meer verschillende soorten co-substraten, dit overeenkomstig de positieve lijst co-vergisting, te mogen accepteren en inzetten in de (co)vergiftingsinstallatie (zie voorschrift L.2). Echter in de praktijk heeft Hermans maar een beperkt aantal producten in opslag.

Dit is enerzijds ingegeven door het feit dat Hermans een mengsel door een deskundige laat samenstellen, bestaande uit dierlijke mest en co-substraten, waarbij in de installatie biogas wordt geproduceerd met een zo'n hoog mogelijke calorische. Daarnaast is men sterk afhankelijk van de marktsituatie, waarbij de aangeboden producten tegen een acceptabele prijs beschikbaar moeten zijn. In de aanvraag en de voorschriften van de vigerende revisievergunning is duidelijk aangegeven op welke plaatsen (zie plattegrond aanvraag) welke hoeveelheden co-substraten binnen de inrichting worden opgeslagen. In de wijze van opslag en de opgeslagen hoeveelheden zal niets veranderen. Dit betekent concreet dat binnen de inrichting van Hermans de onderstaande opslagen aanwezig zijn:

1. mais/graaan sleufsilos 600 m³;
voeropslag 1200 m³;
2. drijfmest/co-substraat 1 mengtank à 150 m³;
3. co-substraat nat 6 stuks polyester silo's à 75 m³ (totaal 450 m³);
4. co-substraat droog 5 stuks sleufsilos à 120 m³ (totaal 600 m³).

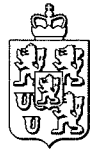
Door de indieners van de zienswijze wordt verder gesteld dat een milieueffectrapportage (MER) moet worden opgesteld, waaruit ook de uitstoot van fijn stof zou moeten blijken. Over het al dan niet moeten opstellen van een MER is reeds in de considerans van de vigerende revisievergunning een afweging gemaakt. Daarbij is aangegeven dat het vergisten van dierlijke mest en co-substraten zondermeer niet is genoemd bij de activiteiten waarvoor verplicht een MER moet worden opgesteld. Wel is deze activiteit genoemd bij de MER-beoordelingsplichtige activiteiten. In de bijlage van het Besluit wordt in categorie 18.2, onderdeel D, de MER-beoordelingsplicht voorgeschreven voor de oprichting van een inrichting bestemd voor het bewerken, verwerken of vernietigen van dierlijke of overige organische meststoffen, groenafval en GFT, niet zijnde gevaarlijke afvalstoffen in gevallen waarin de activiteit betrekking heeft op een inrichting met een capaciteit van 100 ton per dag of meer.

Dit betekent concreet dat bij overschrijding van deze drempelwaarde door het bevoegd gezag een besluit moet worden genomen of al dan niet een MER moet worden opgesteld. Uit deze toetsing volgt dat de drempelwaarde van 100 ton per dag, zoals opgenomen in categorie 18 van onderdeel D van niet wordt overschreden en de activiteit niet MER-beoordelingsplichtig is. Bij de toetsing aan de MER-richtlijn en bij het vaststellen of de drempelwaarde van 100 ton per dag wordt overschreden moet worden uitgegaan van de technische capaciteit (ontwerpcapaciteit) van het maatgevende onderdeel van de mestverwerkinginstallatie (vergistinginstallatie). Uit de gegevens van de aanvraag is destijds gebleken dat de pomp van de mengtank maatgevend is voor de capaciteit van de vergistinginstallatie. Deze pomp heeft een tweeledige functie, enerzijds het mengen van de mest met de co-substraten en anderzijds voor het verpompen van het mengsel naar de vergistingtanks. Voor het verpompen van het mengsel heeft de pomp een capaciteit van 2,5 ton per uur, waardoor per dag maximaal 60 ton kan worden verpompt. Aangezien middels de nu voorliggende vergunning géén veranderingen optreden in de totale capaciteit van de (co)vergistinginstallatie en de capaciteit van de pomp van de mengtank treden er geen verandering op in onze eerdere afwegingen.

Aangezien (co)vergisting plaatsvindt in een waterige omgeving bevat het biogas geen (fijn)stof en is het dus niet nodig hiervoor eisen op te nemen.

4. Vergisting

Ook hier wordt gesteld dat er te verwaarlozen emissies van geur zijn. De vraag die onbeantwoord blijft is over welke geur wordt gesproken, op welke tijdstippen en welk bewijs is er dat het rendement voor geurverwijdering steeds 99% bedraagt? Welke controle is hierop en is het bekend dat bepaalde geuren zelfs in heel kleine hoeveelheden toch bijzonder veel overlast veroorzaken. In dit verband is ook van belang het te vergisten mengsel. Kan aangegeven worden hoe dat mengsel is samengesteld, omdat inwerking van stoffen op elkaar niet alleen nieuwe stankgeuren doen ontstaan, maar tevens ook dat hierdoor mogelijk gevaarlijke situaties niet uitgesloten moeten worden geacht. Men wenst hierover duidelijkheid.

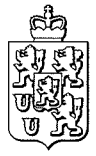
Overwegingen

In de door Infomil uitgegeven Handreiking (co)vergisting van mest (zie www.infomil.nl) is aangegeven dat indien de (co)vergistinginstallatie gesloten is uitgevoerd de emissies van ammoniak- of geuremissies verwaarloosbaar zijn. Aangezien de vergistingsilo volledig is afgesloten en het in deze silo gevormde biogas wordt verbrand in de gasmotor van de WKK-installatie wordt hier bedoeld de eventueel in de afgassen van de gasmotor aanwezige geur.

Zoals aangegeven in de considerans wordt het geproduceerde biogas opgevangen onder de kap van de vergistingsilo en afgevoerd naar de gasmotor van de WKK-installatie. Met name de componenten zwavelwaterstof (H₂S) en vluchtige vetzuren zijn verantwoordelijk voor geuremissies. Echter gedurende de verschillende vergistingstappen neemt het gehalte van deze componenten sterk af, waardoor vergiste mest minder geur veroorzaakt dan onvergiste mest. Daarnaast is de mestvergisting- en WKK-installatie een gesloten systeem en wordt het biogas uiteindelijk verbrand in een gasmotor. Uit het bovenstaande blijkt dat als gevolg van het vergistingproces en de verbranding van het biogas in de gasmotor van de WKK-installatie de relevante organische geurcomponenten grotendeels worden afgebroken. Het rendement voor geurverwijdering bij deze verbranding bedraagt ca. 99% (TNO: "Afgasbehandeling bij centrale mestopslag", ICM-rapport 1, 1993). Dit betekent concreet dat de geuremissie van de in de uitlaat van de gasmotor aanwezige afgassen te verwaarlozen zal zijn. Aangezien sprake is van verbranding, is het naar onze mening niet noodzakelijk om in de vergunning een meetverplichting op te nemen ter controle van het geurverwijderingsrendement.

Alhoewel er in de nieuwe situatie t.o.v. de vergunde situatie een verandering optreedt in de samenstelling van het te vergisten mengsel, in de nieuwe situatie 50% dierlijke mest en 50% co-substraat, heeft deze verandering naar onze mening verder geen invloed op de emissie van geur. Immers het rendement voor geurverwijdering van de gasmotor bedraagt nog steeds 99%, waardoor de geuremissie van de in de uitlaat van de gasmotor aanwezige afgassen minimaal zal zijn en verder buiten beschouwing kan blijven.

Zoals aangegeven bij onze overwegingen onder het kopje "Algemeen" gaan wij de milieuvergunning zodanig wijzigen dat de mestbe- en verwerkinginstallatie niet eerder mag worden opgestart dan nadat aanpassingen c.q. maatregelen aan de installatie zijn doorgevoerd, waarvan vaststaat dat deze een zodanig positief effect hebben dat bij het inwerking zijn van de installatie deze niet zal leiden tot onacceptabele overlast in de omgeving. In een door Infomil uitgegeven Handreiking (co)vergisting van mest (zie www.infomil.nl) is aangegeven dat daarbij gedacht kan worden aan het in pandig plaatsen van de mengtank en de daarbij afgezogen lucht vervolgens via een actief koolfilter of biofilter te reinigen of af te voeren naar de WKK-installatie. Dit betekent concreet dat wij parallel aan deze procedure een nieuwe procedure opstarten tot ambtshalve wijziging van de vigerende milieuvergunning. de (co)vergistinginstallatie de overlast naar omgeving minimaal moet zijn.

Door de indieners van de zienswijzen wordt gevraagd om inzicht te geven in de samenstelling van het te vergisten mengsel. Zoals reeds eerder aangegeven voorziet dit besluit op een zodanige wijziging van de vigerende vergunning dat het te vergisten mengsel bestaat uit 50% dierlijke mest en 50% co-substraten, zoals genoemd in de positieve lijst co-vergisting. Afhankelijk van enerzijds het aanbod en prijs van de co-substraten en anderzijds de gewenste calorische opbrengst van het biogas zal in de praktijk de samenstelling van het te vergisten mengsel op enig moment kunnen verschillen. Daarnaast is Hermans vrij om zelf een keuze te maken in de te vergisten co-substraten, zolang ze maar staan vernoemd op de positieve lijst.

5. Ammoniak

Niet vermeld wordt welke hoeveelheden vluchtige stikstofhoudende verbindingen er ontstaan, welke invloed deze hebben en of de uitstoot invloed heeft op de wel erg theoretische berekening van de ammoniakuitstoot. Noch is onderzocht welke invloed de uitstoot heeft op de leefomgeving in de ruimste zin van het woord. Ook de berekening van de hoeveelheid ammoniak die per jaar vrijkomt is er een die gebaseerd is op aannames. Aannames die eenzijdig zijn onderbouwd. In die zin gaat deze vergunning totaal niet in op het principe dat gehanteerd wordt van meten is weten. Met andere woorden om te meten c.q. handhaven, heb je duidelijke vooraf bepaalde doelen/ getallen/ cijfers nodig. Dat maakt controle, zo die al plaatsvindt, duidelijk en overzichtelijk naar de burger toe. Niets van dat alles wordt teruggevonden in dit ontwerpbesluit. Men dringt aan een en ander wel op te nemen.

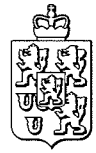
Overwegingen

In een door Infomil uitgegeven Handreiking (co)vergisting van mest (zie www.infomil.nl) is aangegeven dat de in het biogas aanwezige ammoniak vrijwel volledig wordt omgezet in stikstofdioxide. De emissie van stikstofdioxide wordt geregeld in Bees-B. Volgens deze Handreiking is het daarom niet nodig een emissie-eis aan ammoniak te stellen in relatie tot de uitstoot van afgassen.

Alhoewel de ammoniak vrijwel volledig wordt omgezet in stikstofdioxide is in de aanvraag en het ontwerpbesluit toch een uitspraak gedaan over de uiteindelijk te verwachten emissieconcentratie ammoniak in de afgassen van de uitlaat van gasmotor van de WKK-installatie. Uit deze berekening komt naar voren dat de emissieconcentratie ammoniak in de afgassen van de uitlaat van de WKK ruim beneden de 30 mg/m_0^3 ligt, zoals opgenomen in de NeR.

Gezien het feit dat de emissie van stikstofdioxide wordt geregeld in BEES B (rechtstreeks werkend) is het niet toegestaan hiervoor voorschriften op te nemen in een vergunning. Het is natuurlijk wel zo dat de in BEES B opgenomen eisen (o.a. emissie-eisen en meetverplichting) dienen te worden gecontroleerd, echter zover is het nooit gekomen omdat de installatie uit bedrijf is genomen.

Alhoewel de vergistinginstallatie relatief korte tijd in bedrijf is geweest is door de afdeling Handhaving wel direct gecontroleerd of werd voldaan aan de in de vigerende milieuvergunning opgenomen veiligheidseisen. Zo is door de Gasunie, aangewezen SCIOS-gecertificeerde instantie, ter controle op goed en veilig functioneren van de vergistinginstallatie een Eerste Bijzondere Inspectie (EBI) uitgevoerd en is er een Verklaring van Geen Bezwaar afgegeven.

6. Overige

In de voorschriften wordt op pag. 11 voor de bijproducten een maximale opslag van 600 ton genoemd, daar waar elders o.a. pag. 13 wordt uitgegaan van een opslag van maximaal 570 ton. Hoe moet dit verschil worden uitgelegd? Aangaande de maximale doorzet per jaar wordt op pagina 11 4300 ton/jaar genoemd, terwijl op pagina 13 sprake is van 7000 ton. Wat wordt hier bedoeld?

Overwegingen

Er wordt door de indieners van de zienswijzen gezegd dat er een verschil zit in de opslagcapaciteit en doorzet van bijproducten. Echter naar onze mening is dit niet juist. Immers in voorschrift L.2 wordt een onderscheid gemaakt tussen de opslag (600 ton) en doorzet (4.300 ton) van bijproducten ten behoeve van de brijvoerkeuken en de opslag (570 ton) en doorzet (7.000 ton) van co-substraten ten behoeve van de (co)vergistinginstallatie.

6 **BESLUIT**

Gelet op de betreffende bepalingen van de Wet milieubeheer en de Algemene wet bestuursrecht besluiten wij:

- I. de aan C. Hermans te Maasbree op 26 juli 2006 verleende revisievergunning (kenmerk 2004/15927) zodanig te wijzigen dat binnen de inrichting Maatschap Hermans gelegen aan Heeske 5 te Maasbree op jaarbasis 10.000 ton dierlijke mest (5.300 ton varkensmest van het eigen bedrijf en 4.700 ton varkensmest van buiten de inrichting) en 10.000 ton co-substraat mag worden vergist;
- II. Voorschrift L.2 uit de verleende revisievergunning van 26 juli 2006 (kenmerk 2004/15927) te wijzigen als hierna is aangegeven.

7 BEROEP

Een belanghebbende, die zienswijzen over het ontwerpbesluit heeft ingediend of aan wie redelijkerwijs niet kan worden verweten geen zienswijzen te hebben ingediend, kan, tegen betaling van de verschuldigde griffierechten, beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Het beroepschrift moet binnen een termijn van zes weken worden ingediend. Deze termijn vangt aan met ingang van de dag na die waarop dit besluit ter inzage is gelegd. Op deze beroepschriftprocedure is de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.

Het beroepschrift moet worden ondertekend en moet ten minste bevatten:

- a. de naam en het adres van de indiener;
- b. de datum;
- c. een omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht, en;
- d. de redenen van het beroep (motivering).

Het beroepschrift moet worden gericht aan:

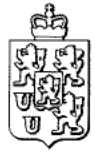
Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

Als een beroepschrift wordt ingediend, dan kan tevens een verzoek om een voorlopige voorziening worden gedaan bij de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Het besluit treedt niet in werking voordat op dat verzoek is beslist.

Voor meer informatie verwijzen wij naar de internetpagina van de Raad van State, www.raadvanstate.nl. Klik op "OVER". Klik op "bestuursrechtspraak". Klik op "werkwijze".

Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag, volgend op de bezwaar/beroepstermijn van 6 weken. Indien tegen het besluit bij de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht is gedaan, treedt het besluit niet in werking voordat op dat verzoek is beslist.

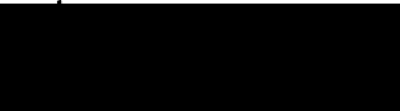

8 SLOTBEPALING

Een afschrift van dit besluit wordt gezonden aan:

1. Maatschap Hermans
Heeske 5
5993 RD MAASBREE
2. DLV Bouw, Milieu en Techniek BV
De heer J. Schellekens
Postbus 511
5400 AM UDEN
3. Burgemeester en Wethouders van de gemeente Maasbree
Postbus 8000
5993 ZG MAASBREE
4. A.J.W. Driessen
Heeske 3a
5993 RD MAASBREE
5. D. Schouten
Heeske 1
5993 RD MAASBREE

Gedeputeerde Staten van Limburg
namens dezen,

wnd. Afdelingshoofd Vergunningen en
Subsidies

Voorschrift

L.2 Maximale opslaghoeveelheid en verwerkingscapaciteit

Binnen de inrichting mogen uitsluitend de in de onderstaande tabel – van buiten de inrichting afkomstige – afvalstoffen worden opgeslagen, be- en/of verwerkt, (indeling overeenkomstig de Eural):

02 03 04 voor consumptie of verwerking ongeschikt materiaal;

02 03 99 niet elders genoemd afval, zijnde (plantaardige) afvalstoffen uit de voeding- en genotmiddelenindustrie (vetten en zetmeelhoudende producten).

Soorten bijproducten	Opslag op enig tijdstip (ton)	Doorzet (ton/jaar)
1. Frites	50	500
2. Aardappelstoomschillen	110	1.000
3. Hamino (tarwezetmeel)	110	800
4. Optitar (tarwezetmeel)	110	600
5. Tarwegist concentraat	110	400
6. Beukaso (sojaproduct)	110	1.000

Soorten co-substraten	Opslag op enig tijdstip (ton)	Doorzet (ton/jaar)
a. bietenstaartjes of –puntjes, witlofpennen, groente en fruit;		
b. ingedikt onteiwit aardappelvruchtwater dat is vrijgekomen bij de verwerking van aardappels tot zetmeel, vezels en eiwit (protomylasse);		
c. resten aardappelzetmeel die met een bezinker zijn afgescheiden uit het afvalwater dat is vrijgekomen bij de productie van aardappelzetmeel (primair aardappelzetmeelslib);		
d. restproduct dat is vrijgekomen na vergisting van tarwezetmeel ten behoeve van alcoholproductie (tarwegistconcentraat);		
e. vloeibaar product dat bestaat uit schillen die met stoom zijn verwijderd van vooraf gewassen aardappelen (aardappelstoomschillen);		
f. vloeibaar product dat bestaat uit schillen die met stoom zijn verwijderd van vooraf gewassen wortelen (wortelstoomschillen);		
g. ingedampt weekwater dat is verkregen bij de natte vermaling van maïs (amysteep);		

Soorten co-substraten	Opslag op enig tijdstip (ton)	Doorzet (ton/jaar)
h. mengsel van uitgekakte frisdranken of uitgekakte licht-alcoholische dranken die afkomstig zijn van groothandel, detailhandel of frisdrankenproducenten en die wegens overschrijding van de houdbaarheidsdatum, verpakkingfouten of verkeerde bewaring ongeschikt zijn geworden voor menselijke consumptie;		
i. restproduct dat met behulp van water en fysische processen al dan niet als ingedikte vloeibare reststroom is vrijgekomen bij de scheiding van tarwebloem in tarwezetmeel en tarwe-eiwit (gluten) die bestemd zijn voor de levensmiddelenindustrie (tarwezetmeel);		
j. mengsel van droge witte bonen of geweekte geblancheerde witte bonen die zijn vrijgekomen bij de productie van conserven en die ongeschikt zijn voor levensmiddelen (mengsel van witte bonen);		
k. restproduct dat in de vorm van tarweindampconcentraat als een suikerrijke deelstroom is vrijgekomen bij de bewerking van tarwebloem tot gluten, zemelen en zetmeel, bestemd voor levensmiddelenindustrie (tarweindampconcentraat);		
l. restproduct dat is vrijgekomen bij het mechanisch schillen van gewassen sinaasappelen ten behoeve van de productie van sinaasappelsap bestemd voor menselijke consumptie (schilresten van sinasappelen);		
m. uitgekakte vloeibare zuivelproducten of mengsels daarvan die afkomstig zijn van groothandel, detailhandel of zuivelfabrieken en die wegens overschrijding van de houdbaarheidsdatum, verpakkingfouten of verkeerde bewaring ongeschikt zijn geworden voor menselijke consumptie (uitgekakte vloeibare zuivelproducten en mengsels daarvan);		
n. restproduct dat is vrijgekomen bij de fabrieksmatige bereiding van consumptieijs (ijsafval);		

Soorten co-substraten	Opslag op enig tijdstip (ton)	Doorzet (ton/jaar)
o. uitgepakte voedingsmiddelen waarvan de uiterste verkoopdatum is overschreden en die afkomstig zijn van groothandel, detailhandel of voedingsmiddelenfabrieken (uitgepakte voedingsmiddelen); of		
p. vloeibaar restproduct dat is vrijgekomen bij de scheiding van lactose uit het permeaat dat is verkregen door ultrafiltratie van zoete kaaswei (delactosed permeate liquid);		
q. restproduct dat is vrijgekomen bij het ontslijmen van olie uitsluitend afkomstig uit zaden van koolzaad, sojabonen en zonnebloemen (emulsie van plantaardig vet en water);		
r. restproduct dat is vrijgekomen bij de scheiding(filtratie) van beslag- en aardappelresten uit de frituurolie, tijdens het voorbakken van patat frites in plantaardige olie (vetkruim);		
s. restproduct dat is vrijgekomen bij de verwerking van onthulde sojabonen tot sojadrinks (mengsel van okara en kookvocht); of		
t. restproduct dat is vrijgekomen bij de winning van biodiesel uit raapzaadolie door omestering met methanol en scheiding onder invloed van de zwaartekracht (glycerine).		
Totaal	570	7.000